

PROFETI – SERIEN

VAD ÄR DET FÖR NÅGOT?

20

Revision 1, 29 juli 2018

Sammanfattningen gjord av

Per Wikström

Kontakt: redaktionen@hoppetsrost.org

INNEHÅLL

INLEDNING?	4
DEN FÖRSTA FÖRÖDELSEN	6
Att bryta Sabbaten bringade förödelse	8
DET ANDRA TEMPLET ÖDELAGT	12
DEN SLUTLIGA FÖRÖDELSEN	18

INLEDNING

Begreppet är lite svårtydligt, men i Bibeln kan man se att det är något av stor vikt, eftersom Jesus säger att det är ett tecken för den sista tiden. I sitt svar på Apostlarnas fråga i Matteus 24:3 "Säg oss: När skall detta ske, och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?", svarar Jesus och nämner i verserna 15 – 21 just "förödelsens styggelse". *När ni då ser 'förödelsens styggelse', som profeten Daniel talar om, stå på helig plats - den som läser detta bör noga lägga märke till det. Då måste de som är i Judéen fly bort till bergen. ... Ty då skall det bli en så stor nöd att något liknande inte förekommit sedan världens begynnelse och aldrig mer skall förekomma.*

Men även om majoriteten kristna är överens om att det rör sig om ett viktigt tecken, så kan man inte komma överens om hur vi skall känna igen tecknet. Så antalet tolkningar är många. Den tolkning som jag beskriver här kommer från Gary Gibbs, Amazing Facts. Jag återger den därför att det tycks mig vara den mest logiska beskrivning av begreppet som jag hittills läst.

Jesus säger att vi skall fokusera på Daniels bok. Om vi gör det kan man se att förödelsens styggelse kan åskådliggöras i tre delar:

1. Förödelsens styggelse under Daniels tid (den som rörde det första templet)
2. Förödelsens styggelse under Jesu tid (den som rörde det andra templet)
3. Förödelsens styggelse vid tidens slut, den som har att göra med hela den kristna kyrkan

De spørsmål som rör förödelsens styggelse som de behandlas i Daniel, förblir enhetliga i var och en av de nämnda tre faserna. De är därför typer, eller exempel av varandra.

DEN FÖRSTA FÖRÖDELSEN

Nyckeln som låser upp mysteriet hos denna profetiska händelse återfinns i de två första verserna i Daniels bok. *I Juda kung Jojakims tredje regeringsår kom Nebukadnessar, kungen i Babel, mot Jerusalem och belägrade det. Och Herren gav Jojakim, kungen i Juda, i hans hand liksom en del av kärnen i Guds tempel, och Nebukadnessar förde in dem i sin guds hus i Sinears land. Kärnen förde han in i sin guds skattkammare.*

I dessa två korta meningar ger Daniel oss en kortfattad historisk bakgrund till resten av boken. Jag måste säga att förklaringen flyter bättre på engelska, eftersom ordet "abomination" används hela tiden, medan flera svenska översättningar använder olika ord, beroende på sammanhanget. T.ex. "styggelse" eller "avskyvärd".

Ett vidare studium av Daniels inledning avslöjar att förödelsens styggelse fanns under hans tid och ledde till att Jerusalem föll och invånarna fördes bort i fångenskap.

Bibeln berättar även om anledningen till att Jerusalem föll för Babylon. *Jojakim var tjugofem år när han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem. Han gjorde **det som var ont i HERRENS, sin Guds, ögon.*** (2:a Krönikeboken 36:5). Det var på grund av Jojakims orättfärdiga liv som Gud tillät att han blev tagen till fånga.

Det betydelsefulla är hur Jojakims onda dåd blir beskrivna i vers 8: *Vad som mer finns att säga om Jojakim och om de **avskyvärda***

ting han gjorde och vad som i övrigt blev funnet hos honom, det är skrivet i boken om Israels och Juda kungar. Hans son Jojakin blev kung efter honom. Det var speciellt hans avskryvda handlingar som gjorde, att han och hela Jerusalem förlorade Guds beskydd.

Olyckligtvis fortsatte Jojakims son Jojakin i sin fars fotspår och gjorde vad som var ont i Herrens ögon som det står i vers 9-11: *Jojakin var åtta år när han blev kung, och han regerade tre månader och tio dagar i Jerusalem. Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon. I början av följande år lät kung Nebukadnessar hämta honom och förde honom till Babel tillsammans med de dyrbara kärnen i HERRENS hus. Och han gjorde hans bror Sidkia till kung över Juda och Jerusalem. Sidkia var tjuogoett år när han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem.*

Bibeln fortsätter att berätta att det inte bara var Sidkia som visade sig vara precis så ond som hans två föregångare, utan även de ledande prästerna och folket *försyndade sig storligen i otrohet mot Gud med hedningarnas alla "styggelser" och orenade HERRENS hus, som Han hade helgat i Jerusalem.* (vers 12-14)

Guds politiska och religiösa ledare så väl som folket tillägnade sig hedningarnas gudtjänstvanor och gjorde dem till sina egna. De gjorde detta på bekostnad av den sanning som Gud uppenbarat för dem.

Lägg märke till var dessa styggelser blev begångna: *Alla de översta bland prästerna och folket försyndade sig ock storligen i*

otrohet mot Gud med hedningarnas alla styggelser och orenade HERRENS hus, som Han hade helgat i Jerusalem. (vers 14)

Dessa styggelser stod på den plats som Gud avskilt som en helig plats – "Guds tempel". Dåtidens religiösa ledare hade avsiktligt lett folket till att anamma de hedniska bruken och införliva dem i sin egen gudstjänst. Genom att ersätta Guds bud med ceremonier och människors uppfattningar, drog de religiösa ledarna, som var tillsatta att bevara Guds bud, på sig Guds vrede. Folket avvisade Guds uppmaningar till ånger och reformation och blev så utlämnade att skörda konsekvenserna. *Då sände han emot dem kaldéernas kung, som dödade deras unga män med svärd i deras helgedom och inte skonade vare sig unga män eller unga kvinnor, inte heller gamla och gråhårsmän. Allt gavs i hans hand. (vers 17)*

Domen blev kännbar inte bara i förspillandet av människoliv, utan även i den kompletta förstörelsen av staden och helgedomen (vers 19). Allt detta gjordes för "att HERRENS ord genom Jeremias mun skulle uppfyllas, nämligen att landet skulle få gottgörelse för sina sabbater - så länge det låg öde hade det sabbat - till dess att sjuttio år hade gått. (vers 21). Resultatet av att Guds folk utövade hedningarnas religiösa styggelser innebar ödeläggelsen av deras land, stad och helgedom.

Att bryta Sabbaten bringade förödelse

Vad var det egentligen för styggelser som resulterade i en sådan ödeläggelse? Eftersom allt gjordes för att "HERRENS ord genom Jeremias mun skulle uppfyllas", borde vi hos Jeremia finna en

beskrivning av de förändringar i gudstjänsten som gjordes. I Jeremia kapitel 17 omtalas hur Jeremia av Gud ombeds att ställa sig i folkets port, där Juda kungar går ut och in, samt i alla andra Jerusalems portar och att profetera där. Under detta gudomliga mandat predikade Jeremia till folket och sa, att om de vördade Guds sjunde-dags Sabbat, skulle deras stad förbli för evigt. Denna trogna lydnad skulle leda dem till ett sådant förhållande till Gud, att Han skulle använda den judiska nationen att omvända även alla de omkringliggande hedniska länderna (Jeremia kapitel 17:19-26)

Å andra sidan om de inte ville hålla Sabbaten i helgd, skulle Gud tillåta att deras stad blev ödelagd. *Men om ni inte hör mitt bud att hålla sabbaten helig och att inte bära någon börda in genom Jerusalems portar på sabbatsdagen, då skall jag tända en eld i dess portar och den elden skall förtära Jerusalems palats. Den elden kan inte släckas.* (vers 27)

Tråkigt nog fortsatte judarna att bryta Guds heliga Sabbat och kom så att förorsaka sin egen förstörelse och fångenskap. Den styggelse som ledde till deras förödelse, var att bryta Sabbaten. Vi kan alltså se betydelsen av 2:a Krön. 36:21 "*För att HERRENS ord genom Jeremias mun skulle uppfyllas, nämligen att landet skulle få gottgörelse för sina sabbater - så länge det låg öde hade det sabbat - till dess att sjuttio år hade gått.*

Hesekiel, som var samtida med Jeremia, berättar även han om de styggelser som Guds folk utövade på helig plats. I Hesekiel 8, har profeten en syn vid dörren till den inre porten. Gud visade sin tjänare de allt mer ohyggliga förolämpningar som Hans folk

gjorde sig skyldiga till. I en upptrappning av styggelserna talar Gud i verserna 5 och 6 om en bild som väckte Hans vrede. Orena djur hade förts in i Guds tempel, kvinnorna grät inför avguden Tammus och den största styggelsen av alla var de 25 män som stod på Guds heliga plats ” *De vände ryggen åt HERRENS tempel och ansiktet åt öster och tillbad solen i öster.* ” (Hesekiel 8:16)

Gud hade instruerat judarna att upprätta ett tempel på ett sätt som skulle söka hindra att de tog över hedningarnas soldyrkan. Förbundsarken, judarnas fokus för tillbedjan, var placerad i den västra änden av templet. Sålunda skulle Israels barn vända sig åt väster, med sina ryggar mot den uppstigande solen när de tillbad den sanne Guden. Likväl kom införandet av hedniska vanor bland guds folk att växa till sådana proportioner att judas ledande män själva vände ryggen åt Guds tempel. Detta var ett betydelsefullt avfall.

Både Hesekiel och Jeremia listar upp de hedniska bruk som hade blivit införlivade i judarnas gudstjänst. Vare sig det rörde sig om att bryta mot det andra budordet genom att be till avgudar, tillbedja orena djur, tillbedja Tammus, hedningarnas mytologiska gud, eller att bryta Guds heliga Sabbat genom att vörda solen på den dag som var helgad åt den, så klassades alla dessa bruk av Gud som styggelser. Det var för att judarna framhärdat i rättfärdigandet av sin egen inslagna väg och fortsatte med dessa seder och bruk som Gud tillät förödelsen av deras stad.

Daniel själv säger att det var de synder som Guds folk begått som orsakat deras förödelse. *Men Herre, för all din rättfärdighets skull, vänd din vrede och förbittring från din stad Jerusalem, ditt heliga berg. På grund av våra synder och våra fäders*

missgärningar har Jerusalem och ditt folk blivit till smälek för alla som bor omkring oss. Hör nu, du vår Gud, din tjänares bön och åkallan och låt ditt ansikte lysa över din ödelagda helgedom för Herrens skull. Böj, min Gud, ditt öra till oss och hör. Öppna dina ögon och se vilken förödelse som har drabbat oss, och se till staden som är uppkallad efter ditt namn. Ty det är inte på grund av vår rättfärdighet utan på grund av din stora barmhärtighet som vi kommer inför dig med våra böner. (Daniel 9:16-18)

Det är viktigt att lägga märke till att styggelserna alltid var begångna av det avfallna Guds folk. Detta i sin tur resulterade i deras förverkan av Guds skydd och i nedkallandet av Hans dom och tuktan i den förödelse som Han tillät drabba dem. Scenariot av förödelsen i Daniels dagar rörde det första judiska templet och förebådade de andra två förödelsens styggelser som förutsägs av Daniel.

Nästa förödelse som vi skall se på, är den som rörde det andra judiska templet.

DET ANDRA TEMPLET ÖDELAGT

Efter sin befrielse ur den babyloniska fångenskapen och återuppbyggandet av staden och templet, upprättade de judiska ledarna en uppsjö av regler och förordningar avsedda att skydda dem från att upprepa de synder som hade lett till deras fångenskap. Det fjärde budet om sjunde-dags-sabbaten blev speciellt föremål för tillägg. Judarna resonerade helt riktigt som så, att det var överträdandet av sabbatsbudet som hade lett till deras fångenskap och de behövde nu mer precisa regler för hur sabbaten skulle hållas.

Över 500 regler beträffande sabbatsfirandet blev resultatet av dessa strävanden. Vissa av dessa nya lagar över sabbaten var så tokiga som den här: *man fick inte lägga ett ägg i solen på sabbaten, eftersom det skulle kunna bli kokt och att koka på sabbaten var ett brott mot det fjärde budet.* Naturligtvis kom dessa tillägg bara att införa ett system som byggde på ren legalism. Med tiden började folket tro, att Guds ynnest bara berodde på hur exakt de höll sig till de människobud som föreskrevs av deras ledare.

Till sist hade folket gått runt ett helt varv och var tillbaka i olydnad. Jesus påpekar att trots deras synbara religiositet, bröt de ändå mot Guds lag, precis som deras förfäder hade gjort under Jesajas och Daniels dagar. Han svarade dem: *"Rätt profeterade Jesaja om er, ni hycklare. Hos honom står det skrivet: Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. Förgäves dyrkar de mig, eftersom de läror de förkunnar är människobud. Ni upphäver Guds bud och håller er till människors stadgar." Han sade också till dem: "Ni upphäver*

fullkomligt Guds bud för att hålla fast vid era egna stadgar. Mose har sagt: Hedra din far och din mor och: Den som förbannar sin far eller sin mor skall straffas med döden. Men ni påstår att om någon säger till sin far eller mor: Vad du kunde ha fått av mig ger jag i stället som offergåva, då tillåter ni honom inte längre att göra något för sin far eller mor. Ni upphäver Guds ord genom de stadgar som ni följer och för vidare. Och mycket annat sådant gör ni." (Markus 7:6-13). Återigen befann sig folket indraget i en fåfång och rebellisk gudskyrd.

Även om deras avfall uttryckte sig i legalism och inte i slapphet, grundades det ändå på samma principer på vilka alla hedniska religioner är grundade – att människan kan rädda sig själv genom sina egna gärningar. Jesus, liksom Jeremia, tillrättavisade detta religiösa system och kallade det en styggelse. Då sade han: "*Ni hör till dem som vill framstå som rättfärdiga inför människor, men Gud känner era hjärtan. Ty det som är högt i människors ögon är styggelse inför Gud.*" (Lukas 16:15)

Jesus uttryckte sitt missnöje med folkets styggelser vid ett flertal tillfällen. De mest nämnvärda är de två tillfällen han rensade templet. Dessa två gånger uttryckte han sin vrede över skändningen av Guds heliga plats. Religionsstriden mellan Jesus och judarna pös, kokade och spydde över. De religiösa ledarna hatade honom därför att Han inte såg ut som de förväntade sig att Messias skulle se ut, Han respekterade inte traditionerna och viktigast av allt, Han höll inte Sabbaten på det sätt som de menade var riktigt. Denna fråga gjorde judarna rosenrasande och ledde dem till att söka döda Jesus. (se Johannes 5:10-16, Matteus 12:1-4 och Markus 3:1-6)

Trots de religiösa ledarnas motstånd, försökte Jesus upprepade gånger att få dem till att ångra sig och att förändra sig. Ofta tillrättavisade Han dem för deras felaktiga sätt och visade dem på vägen till den sanna och oförfalskade religion, som Gud sätter stort värde på. Likväl förhärdade de sina hjärtan och stod emot Guds upprepade nåderika närmanden.

När Jesus drog in i Jerusalem för sista gången, såg Hans profetiska öga följderna av deras ihärdiga och styvnackade motstånd. Med ett sorgset hjärta och med tårar rinnande nedför sina kinder, förutsade Han den kommande domen över staden: När Jesus kom närmare och såg staden, brast han i gråt över den och sade: *"Tänk om du i dag hade insett, också du, vad som ger dig verklig frid. Men nu är det dolt för dina ögon. Ty det skall komma dagar över dig, när dina fiender kastar upp en belägringsvall runt dig och omringar och ansätter dig från alla håll. De skall slå dig och dina barn i dig till marken och skall inte lämna kvar i dig sten på sten, därför att du inte aktade på den tid då Herren sökte dig."* (Lukas 19:41-44)

Efter att ha undervisat i templet under flera dagar, lämnade Jesus tempelområdet för sista gången. Återigen var han överväldigad av sorg när Han såg det slutgiltiga resultatet av sitt folks avfall. Han utropade: *Jerusalem, Jerusalem, du som mördar profeterna och stenar dem som är sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte. Se, ert hus kommer att stå öde.* (Matteus 23:37-38)

Vid bägge dessa tillfällen lade Jesus skulden på folket i det Han sa: ... *därför att du inte aktade på den tid då Herren sökte dig.*" och *"ni ville inte"*. Resultatet av att inte svara på Guds uppmaning att vända sig bort från sina styggelser, var att templet skulle ödeläggas. Denna profetia blev uppfylld år 70 e.Kr. när den romerska armén under Titus brände ned templet till grunden. Denna andra ödeläggelse av templet var en perfekt motsvarighet till dess första ödeläggelse. Vid bägge dessa tillfällen var det det avfallna Guds folk som stod för styggelserna och ödeläggelsen var en doms akt som utfördes av en hednisk armé.

Jerusalems förödelse var förutsagd av Daniel som ett resultat av att folket avvisade Messias som Fursten. Ett detaljerat studium av Daniel 9:25-27 visar att så är fallet. I vers 25 utlovas Messias till Israel och stadens återuppbyggande är förutsagt. Men därefter visar profetierna på en olycksbådande undergång. Vers 26 talar om att Messias skulle dödas av sitt eget folk och om hur denna handling skulle orsaka en ödeläggelse av deras stad och deras tempel ännu en gång.

Daniel 9:24-27 *Sjuttio veckor (= 490 dagar = 490 år) är bestämda över ditt folk och över din heliga stad för att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja den Allraheligaste. Vet därför och förstå: Från den tid då ordet gick ut att Jerusalem skulle återställas och byggas upp till dess **den Smorde Fursten** (den smorde heter Messias på hebreiska och Kristus på grekiska) kommer, skall det gå sju veckor (under sju veckor = 49 år byggdes staden upp) och sextiotvå veckor. Gator och vallgravar skall på nytt byggas upp, trots tider av svårigheter. Men efter de sextiotvå veckorna (d.v.s. efter 7+62 veckor = 69*

veckor = 69x7 år = 483 år) *skall den Smorde förgöras, helt utblottad. Och staden och helgedomen skall en anryckande furstes folk förstöra; Men slutet kommer som en störtflod. Intill änden skall det råda krig. Förödelse är fast besluten. Han (Messias) skall stadfästa förbundet med de många under en vecka, och mitt i veckan skall han avskaffa slaktoffer och matoffer. Och på styggelsers vinge skall förödaren komma, till dess att förstöring och oryggligt beslutad straffdom utgjuts över förödaren."*

Se studiehäfte 14a sidan 22 för en närmare redogörelse av profetian i Daniel kapitel 9.

När Daniel hörde Gabriel återge denna profetia , var det för honom en upprepning av det han hade sett hända med Jerusalem under hans egen tid. Profetian sade att historien skulle komma att upprepa sig och det var exakt vad som hände. Guds folks styggelser var orsak till förstörelsen av deras tempel och stad, både 586 f.Kr. och år 70 e.Kr. – första gången av Nebukadnessar och andra gången av Titus.

Därför att Israel förkastade Messias, förlorade det sin plats som Guds favoriserade folk. Jesus förutsåg att detta skulle komma att hända när Han sa: *Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukt.* (Matteus 21:43). Israel förverkade sitt privilegium till evangeliet genom sin egen obstinata synd.

Vilken nation skulle det bli som skulle få ta emot Guds rike och producera frukten av det? Bibeln ger ett klart och koncist svar i aposteln Petrus brev till de omvända hedningarna: "De som förut inte var ett folk, är nu Guds folk." Han säger vidare: "*Men ni är*

ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet”. (1Petrus 2:9-10).

I denna nya ordning förlänar Gud åt de omvända Kristna alla de privilegier och löften som hade blivit gjorda till Abrahams fysiska avkomma. Nu har de omvända Kristna antagit Israels roll och den kristna kyrkan antagit den status som templet (Guds tabernakel) hade. Skriften gör det tydligt i texter som t.ex. Rom 2:28-29. Den är inte jude som är det till det yttre, och omskärelse är inte något som sker utvärtes på kroppen. Den är jude som är det i sitt inre, och hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven. En sådan får sitt beröm, inte av människor utan av Gud. I Efeser-brevet 2:11-13; 19-22 läser vi vidare: *Kom därför ihåg hur det var tidigare: ni var hedningar och kallades oomskurna av dem som kallar sig omskurna, med den omskärelse som utförs på kroppen med människohand. Ni var på den tiden utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och hade ingen del i förbunden med deras löfte. Ni levde utan hopp och utan Gud i världen. Men nu har ni, som är i Kristus Jesus och som en gång var långt borta, kommit nära genom Kristi blod. Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj. Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv. Genom honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren. I honom blir också ni uppbyggda till en Guds boning genom Anden.*

Och i 1Petrus 2:5 Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, som skall frambära

andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje.

Figur 1. Jerusalems förstörelse av David Roberts 1850. Wikimedia commons

http://www.preteristarchive.com/JewishWars/images/churban/1850_roberts_jerusalem/doj_roberts_01.jpg

DEN SLUTLIGA FÖRÖDELSEN

Det är i ljuset av denna ny-testamentliga princip av det andliga Israel som Daniel talar om förödelsens styggelse en tredje och sista gång.

Dessa referenser finns i Daniel 8:13; *Sedan hörde jag en av de heliga tala, och en annan helig frågade den som talade: "Hur lång tid avser synen rörande det dagliga (offret)"¹ och det*

¹ Ordet offer står inte i grundtexten utan är lagd till av översättarna.

förödande avfallet som gör att både helgedom och härskara förtrampas?"

Daniel 11:31 Härar från honom skall komma, och de skall orena helgedomen, tillflyktsorten, avskaffa det dagliga (offret)¹ och ställa upp förödelsens styggelse.

och 12:11 Från den tid då det dagliga offret blir avskaffat och förödelsens styggelse uppställd skall det gå 1 290 dagar.

Insiktsfulla studeranden av den profetiska historien inser att dessa verser förutsäger bildandet, uppstigandet och makten hos påvekyrkan. Det är ett odiskutabelt historiskt faktum att påvedömet införde i den kristna kyrkan exakt samma hedendom för vilken Jerusalem blev förstörd. Man behöver bara efterforska lite grann för att se hur bild-dyrkan, Tammus-tillbedjan och soltillbedjan infördes i kristenheten under den mörka medeltiden. Många av dessa styggelser finns fortfarande hos oss i form av statyer, ljus för helgon, rosenkransar, påskfirande i soluppgång och gudtjänst på söndagen. [Häftet "Baptized Paganism", av Amazing Facts, kan kasta mer ljus på detta tema]².

Protestantismen har på inget sätt blivit undantagen från detta påvliga avfall. De flesta protestantiska kyrkor bidrar till avfallet genom att fortsätta bruket av styggelser som har sina rötter fast förankrade i forntida hedniska religioner, vilka etablerats för att förstöra Guds sanning. Både katolicism och protestantism har fostrat styggelser på Guds heliga plats, i Hans kyrka. Den kristna kyrkan återspeglar det litterära Israel. Vi upprepar många av

² <https://www.amazingfacts.org/media-library/book/e/15/t/baptized-paganism>

desamma synder och kommer följaktligen att skörda samma straff av ödeläggelse, såvida vi inte är villiga att läsa handskriften på väggen och fly Babylon.

Det är klart att alla tre gånger som förödelsens styggelse drabbade eller kommer att drabba, har sina orsaker hos Guds folk. Men hur ser det tecken ut som säger oss när förödelserna är nära?

I Lukas 21:20 talade Jesus om för sina lärjungar vad som kommer att vara det sista tecknet för den omedelbart förestående förödelserna. Han sa: När ni ser Jerusalem omringas av härar, då skall ni veta att staden snart skall bli ödelagd. Texten säger inte att dessa arméer är styggelser, utan snarare att arméerna var det instrument genom vilket förödelserna skulle komma. Genom de romerska arméerna skulle Gud utföra "hämnens dagar" för Israels styggelser.

När de romerska arméerna omgav Jerusalem, var det ett tecken att de flesta av stadens ledare och invånare hade gått över gränsen för Guds nåd och hade fyllt sina synd-bägare. För de kristna som bodde i staden, var det ett tecken att lämna staden, eftersom det var en förövning om att Jerusalem snart skulle drabbas av Guds dom. År 66 e.Kr. när den romerske generalen Cestius omringade staden, visste de kristna att det utlovade tecknet hade kommit och att det var dags att fly³. Vid det första

³ **då måste de som är i Judeen fly bort till bergen.**—Dessa ord blev hörsammade när tiden kom. Eusebius (*Hist. Eccl.* iii. 5) beskriver hur de kristna i Judéen reagerade på "ett speciellt omen". De flydde till Pella år 68. Pella ligger i den norra delen av Peræa. Även historieskrivaren Josefus beskriver (*Wars*, iv. 9, 1; v. 10, 1) i mer allmänna ordalag att

tillfälle som gavs att fly gjorde de det också, och inte en enda kristen dog i den förskräckliga belägring och förstörelse som drabbade Jerusalem år 70 e.Kr. .

Precis som Gud gav de tidiga kristna ett tecken för när det var dags att fly från Jerusalem, så har Han gett oss ett tecken. Han har gjort det möjligt för varje kristen att veta när världens prøvotid närmar sig sitt slut.

I Uppenbarelseboken 13 och 14 listar Johannes upp tecken som skall säga oss hur nära slutet vi är. Tecknet på att USA har fyllt sin bägare med ondska är när det gör en bild till vilddjuret (påvedömet) genom att förena kyrka och stat. Hur mycket enklare kan inte det göras än att stifta en söndagslag som beordrar alla att helighålla en hednisk dag som gudstillbedjan? En sådan händelse kommer att vara en direkt uppfyllelse av Uppenbarelseboken 13:15-17, och ger en bekräftelse på att slutet av denna jords tid snabbt närmar sig.

En författare beskriver de kommande händelserna så här:

Precis som närmandet av de romerska arméerna var ett tecken för lärjungarna på en förestående förstörelse av Jerusalem, så kommer också detta avfall att vara ett tecken för oss att gränsen av Guds tålmod är nådd, att måttet för vår nations ondska är fullt, och att nådens ängel håller på att lämna oss. När kyrkorna har avfallit i sina styggelser till en sådan grad, att de stiftar religiösa lagar som ersätter Guds heliga Sabbat med en hednisk

flera av invånarna flydde staden på ett sätt som påminner om när man överger ett sjunkande skepp.

helgdag, bör vi lämna våra städer och veta att en tid av vedermöda kommer.

Förödelsens styggelse är ett viktigt tema i dessa sista dagar. Om vi ingående studerar denna profetia, kommer vi att finna, att i var och en av dessa tre uppfyllelser, hänvisas till ett nationellt avfall hos Guds folk, vilket slutar med deras tragiska ödeläggelse. Vi lever nu i tiden för den kristna kyrkans slutliga avfall, vilket kommer att tillintetgöra effekten av Guds bud. Vi ser att vi är mitt i uppfyllandet av profetian och vi bör hålla våra ögon öppna för kulmineringen av de nämnda händelserna.

Vårt enda säkra skydd mot förödelsens styggelse är att utan förbehåll ge våra liv till Jesus, älska andra som Han älskar dem och tillbe Honom på det sätt som Hans Ord lär oss. Det högsta budet är helt enkelt att älska Gud med hela vårt hjärta, vår själ och vår styrka. Om vi har en sådan kärlek, kommer det att vara helt naturligt för oss att göra det som behagar och ärar Honom. I gengäld har Han lovat att vara med oss i den förödelse som kommer att avsluta denna världens historia strax innan Han kommer igen.

HOPPETS RÖST
www.hoppetsrost.org